U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **M. K.**, proti žalovanému: **Městský úřad Šumperk**, se sídlem nám. Míru 364/1, Šumperk, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2014, č. j. MUSP 83929/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci ze dne 29. 4. 2016, č. j. 60 A 6/2016 – 23,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“), jímž byla odmítnuta pro opožděnost jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo dle § 76 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o přestupcích“), zastaveno přestupkové řízení vedené proti stěžovateli jako obviněnému ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném pro posuzovanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“), a to s odůvodněním, že odpovědnost za přestupek zanikla, neboť se jej nepodařilo projednat v zákonem stanovené lhůtě, která vypršela dne 25. 8. 2014.

[2] Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabývá otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[3] Dle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 s. ř. s., dle kterého lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle § 40

odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[5] Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud ověřil, že napadené usnesení krajského soudu, které rovněž obsahovalo poučení o možnosti podat proti němu kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení k Nejvyššímu správnímu soudu, bylo stěžovateli doručeno v úterý 3. 5. 2016 (doručenka na č. l. 24 spisu krajského soudu), nikoliv 4. 5. 2016, jak uvedl v kasační stížnosti sám stěžovatel.

[6] Konec lhůty dvou týdnů pro podání kasační stížnosti dle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. na úterý 17. 5. 2016. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

[7] Kasační stížnost byla podána k poštovní přepravě až dne 18. 5. 2016, tj. 1 den po zákonem stanovené lhůtě (obálka č. l. 12 spisu). Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně, a z tohoto důvodu ji podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

[8] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. června 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu